

## USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **Mgr. Bc. D. K.**, proti žalované: **Masarykova univerzita**, se sídlem Brno, Žerotínovo náměstí 617/9, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 3. 7. 2019, č. j. 30 A 100/2019 – 7,

**t a k t o :**

**I. Kasační stížnost se odmítá.**

**II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

## Odůvodnění:

[1] Dne 29. 7. 2019 byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena blanketní kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“), jíž jmenovaný brojí proti usnesení Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) ze dne 3. 7. 2019, č. j. 30 A 100/2019 – 7 (dále též „napadené usnesení“), kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 4. 2019, č. j. MU-IS/115907/2018/757758/RMU-22, jímž tato zamítla odvolání stěžovatele proti rozhodnutí děkana Ekonomicko-správní fakulty Masarykovy univerzity ze dne 17. 5. 2018, sp. zn. MU-IS/43340/2018/676158/ESF/3879022, a dané rozhodnutí potvrdila. Posledně uvedeným rozhodnutím bylo rozhodnuto o nepřijetí stěžovatele do studia.

[2] Stěžovatel ve své blanketní kasační stížnosti nejprve identifikoval napadené usnesení s tím, že jej napadá z důvodu, jenž je obsažen v § 103 odst. 1 písm. e) soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Dále zdůraznil, že svou kasační stížnost doplní v souladu s § 106 odst. 3 s. ř. s., přičemž ve stejné lhůtě uhradí rovněž „správní“ (pozn. míněno zřejmě soudní) poplatek. Kromě uvedení petitu na závěr své kasační stížnosti pak již stěžovatel v rámci jejího obsahu poznamenal pouze to, že „[k]asační stížností napadené usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 03. 07. 2019, 30 A 100/2019-7, bylo stěžovateli doručeno (vhozením do schránky) dne 11. 07. 2019 => poslední den (14-denní) lhůty pro podání kasační stížnosti připadá na den 25. 07. 2019“.

[3] Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, jíž však nepodal včas, ačkoliv byl v napadeném usnesení náležitě poučen o délce lhůty k podání kasační stížnosti i o počátku jejího běhu.

[4] Z obsahu předloženého soudního spisu se podává, že napadené usnesení bylo (nezastoupenému) stěžovateli doručeno vhozením do domovní schránky ve čtvrtek 11. 7. 2019 (viz č. l. 8 spisu krajského soudu). Uvedené datum potvrzuje též vyjádření samotného stěžovatele zahrnuté v jeho kasační stížnosti (viz citace v bodě 2 tohoto usnesení), přičemž jmenovaný nadto dále za účelem doložení předmětného data doručení přiložil ke své kasační stížnosti kopii obálky, v níž mu bylo napadené usnesení zasláno, a na které je rovněž vyznačeno jako datum vložení zásilky do schránky den 11. 7. 2019. Datum doručení napadeného usnesení stěžovateli proto považuje Nejvyšší správní soud na nesporné. Z obsahu napadeného usnesení potom plyne, že toto obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti; v souladu s § 106 odst. 2 a 4 věta před středníkem s. ř. s. je zde správně uvedeno, že proti tomuto usnesení lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost, a že tato se podává u Nejvyššího správního soudu.

[5] Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. platí, že „*[l]hůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin.*“ Podle odstavce 2 téhož ustanovení „*[l]hůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.*“ Podle ustanovení § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta „*zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.*“ Podle § 106 odst. 4, věta za středníkem s. ř. s. je lhůta pro podání kasační stížnosti rovněž zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal.

[6] Bylo-li napadené usnesení stěžovateli doručeno ve čtvrtek 11. 7. 2019, počala lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti běžet v pátek dne 12. 7. 2019 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila ve čtvrtek dne 25. 7. 2019 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.); uvedený den – čtvrtek – se svým označením shoduje s označením dne, který určuje počátek lhůty, jímž je den doručení napadeného usnesení stěžovateli, tedy čtvrtek 11. 7. 2019. Určení dne 25. 7. 2019 za poslední den lhůty k podání kasační stížnosti konečně plně konvenuje závěru, k němuž dospěl sám stěžovatel v rámci jejího obsahu (viz citace v bodě 2 tohoto usnesení). Platí tak, že k zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo třeba, aby nejpozději dne 25. 7. 2019 byla kasační stížnost předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky, alternativně prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z razítka na obálce, v níž byla kasační stížnost stěžovatele Nejvyššímu správnímu soudu doručena, však plyne, že tato byla předána k poštovní přepravě dne 26. 7. 2019. Z výše uvedeného se tedy zcela jednoznačně podává, že kasační stížnost je opožděná.

[7] S ohledem na shora řečené proto Nejvyšší správní soud podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítl kasační stížnost stěžovatele jako opožděně podanou.

[8] O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s., neboť v případech odmítnutí návrhu – zde kasační stížnosti – nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

pokračování

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. srpna 2019

JUDr. Jaroslav Vlašín  
předseda senátu